

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

15 martie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:
președinte
judecători

URSACHE Petru
NICOLAEV Ghenadie
MORARU Petru

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de procurorul în procuratura de circumscripție Chișinău, Dorina Tăut, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 noiembrie 2016, în cauza penală privindul pe

BRÎNZĂ Nicolai Ion, *născut la XXX, originar și domiciliat în XXX.*

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 04.11.2015 – 03.06.2016;

Instanța de apel: 07.09.2016 – 17.11.2016;

Instanța de recurs: 27.01.2017 – 15.03.2017.

Asupra recursului ordinar declarat, în baza actelor din dosar, Colegiul penal

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 03 iunie 2016 Brînză N. a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 145 alin. (1) Cod penal la 10 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

Termenul executării pedepsei urmînd a fi calculat începînd cu 03.06.2016, cu includerea în termenul dat a perioadei aflării lui Brînză N. în arest preventiv începînd cu 24.07.2015, ora 02:30 pînă la 03.06.2016.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond, *în fapt*, a constatat că Brînză N., la 24 iulie 2015, aproximativ la orele 00:45 min., aflându-se la domiciliu, amplasat pe adresa XXX, în urma conflictului între el și fratele său Brînză Gh., provocat de comportamentul acestuia, ambii consumând anterior băuturi alcoolice, s-au certat, s-au îmbrâncit și s-au numit cu cuvinte necenzurate. În timpul certei, Brînză Gh. avînd un topor în mîină a încercat să-l lovească pe Brînză N. în acest moment, ultimul a reușit să-i opună rezistență și depozedându-l de topor i-a provocat fratelui său, Brînză Gh. lovături cu toporul în regiunea capului. După care, Brînză N. a alertat rudele din vecinătate, după care împreună au chemat poliția și salvarea. În scurt timp după ce fusese transportat la Spitalului de Urgență din mun. Chișinău, Brînză Gh. a decedat.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, instanța a reținut că, *în drept*, faptele inculpatului întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 145 alin. (1) Cod penal, adică *omorul unei persoane*.

Prin rechizitoriu, Brînză N. a fost învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 145 alin. (2) lit. j) Cod penal, *omorul unei persoane cu deosebită cruzime*.

3. Legalitatea și temeinicia sentinței de condamnare în termenul și modul prevăzut de art. 401-402 Cod de procedură penală, a fost atacată cu apeluri de către procuror, avocatului Craiu S. în interesele lui Brînză N. și de însuși inculpat.

3.1. Procurorul a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și adoptarea unei noi hotărâri, prin care Brînză N. să fie recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 145 alin.(2) lit. j) Cod penal, cu stabilirea unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 18 ani.

În motivarea cererii de apel, apelantul a invocat că prima instanță greșit a constatat circumstanțele de fapt și de drept ale cauzei și incorect a încadrat acțiunile inculpatului în baza art. 145 alin. (1) Cod penal. Conform actului de învinuire, Brînză N. a fost învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 145 alin. (2) lit. j) Cod penal, însă instanța de fond greșit a conchis că nu s-a dovedit săvârșirea de către Brînză N. cu bună știință a unor acțiuni care ar fi provocat victimei suferințe deosebite sau alte acțiuni chinuitoare. Apelantul a specificat că, chiar dacă inculpatul a declarat că nu a dorit moartea fratelui său, iar instanța de judecată a reîncadrat acțiunile acestuia, a omis să se expună referitor la concluzia expertizei medico-legale nr. 126D/1596 din 20.10.2015, care a fost proba decisivă a părții acuzării pentru a califica acțiunile inculpatului în baza art. 145 alin.(2) lit. j) Cod penal, fiind apreciat greșit faptul că 6 lovituri penetrante aplicate cu toporul în regiunea capului victimei Brînză Gh. nu prezintă o cruzime deosebită.

Procurorul a mai evidențiat că, din actele cauzei rezultă că victima se afla și ea în stare de ebrietate produsă de consumul de alcool, deci nu putea realiza o apărare efectivă contra atacului din partea inculpatului, care a folosit un obiect apt de a provoca vătămarea gravă a sănătății și decesul persoanei, iar conform materialelor cauzei rezultă că inculpatul i-a aplicat 6 lovituri cu toporul victimei nu instantaneu, dar într-o perioadă îndelungată, timp în care aceștia se certau.

În aceste circumstanțe, în opinia procurorului toate probele cercetate de instanță dovedesc faptul că Brînză N. a săvârșit anume infracțiunea prevăzută de art.145 alin. (2) lit. j) Cod penal.

3.2. Avocatul Craiu S. acționînd în interesele inculpatului, a solicitat casarea sentinței și dispunerea achitării lui Brînză N., din motiv că organul de urmărire penală a investigat cauza în mod superficial, iar învinuirea adusă inculpatului este una neîntemeiată. În particular, apelantul a specificat că, în speța dată, nu s-a luat în considerație faptul că subiecții vizați, adică inculpatul Brînză N. și victima Brînză Gh. aveau calitatea specială, în sensul art. 134 Cod penal, erau rude și art. 201¹ Cod penal, care incriminează violența în familie soldată cu decesul victimei.

Respectiv, avînd în vedere că inculpatul și victima erau frați, mai mult aceștia duceau o gospodărie comună, iar fapta imputată face parte din categoria infracțiunilor contra familiei și nu din categoria infracțiunilor contra vieții și sănătății persoanelor, respectiv aceasta urma să

fie încadrată juridic în baza art. 201¹ alin. (3) lit. c) Cod penal și nu potrivit art. 145 alin. (1) Cod penal.

Însă, instanța de fond, la fel ca și organul de urmărire penală, a cercetat superficial cauza penală privindu-l pe Brînză N. În sentință s-a indicat expres faptul precum că inculpatul ar fi recunoscut vina, însă acesta a recunoscut doar că în urma loviturilor aplicate de el a survenit decesul victimei, iar acțiunile sale și intenția a fost de a se apăra. Inculpatul a mai menționat că victima a fost cea care a încercat să-l lovească, după care inculpatul nu i-a luat toporul din mâini, dar opunînd rezistență a apucat și el de topor și îl lovea pe Brînză Gh. În asemenea circumstanțe nu e posibil de calificat acțiunile lui Brînză N. ca omor intenționat, deoarece victima a fost în viață după aplicarea loviturilor cu toporul mai bine de două ore, însă primul ajutor i-a fost acordat după o oră, iar inculpatul imediat a anunțat salvarea pentru a-i salva viața victimei. Astfel, prin declarațiile sale inculpatul nu a recunoscut vinovăția sa pentru infracțiunea imputată, ci a menționat că a acționat în legitimă apărare, iar în conformitate cu art. 35 Cod penal, aceasta reprezintă o cauză ce înlătură caracterul penal al faptei.

3.3. Inculpatul Brînză N., a solicitat casarea sentinței și rejudecarea cauzei cu adoptarea unei noi hotărâri, prin care să-i fie aplicată o pedeapsă mai blândă, menționînd că recunoaște că a comis o faptă odioasă, lipsind de viață o persoană fără intenție, în momentul în care s-a apărat, la caz fiind incident art. 35 Cod penal, dînsul acționînd în legitimă apărare.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 noiembrie 2016 apelurile declarate au fost respinse, ca nefondate, cu menținerea sentinței atacate, fără careva modificări.

5. În partea descriptivă a deciziei, instanța de apel a menționat că prima instanță a apreciat, prin prisma art. 101 Cod procedură penală, toate probele din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării și just a conchis asupra vinovăției inculpatului Brînză N. în baza art. 145 alin. (1) Cod penal.

Instanța a considerat neîntemeiată solicitarea apelantului-avocat, cu privire la achitarea lui Brînză N., întrucât aceasta vine în contradicție cu materialele cauzei și declarațiile date de însuși inculpat, care a recunoscut săvârșirea faptei, menționînd că a acționat în limitele legitimei apărări și solicitînd aplicarea unei pedepse mai blânde, dar nu achitarea.

Totodată, au fost respinse și argumentele avocatului în ceea ce privește calificarea faptei imputate inculpatului în baza art. 201¹ alin.(3) Cod penal, dat fiind că subiecții infracțiunii erau frați, din motiv că la calificarea acțiunilor inculpatului conform prevederilor art. 145 alin. (1) Cod penal, instanța de fond a analizat minuțios elementele constitutive ale acestei infracțiuni și corect a încadrat juridic cele comise de inculpat.

De asemenea, instanța de apel nu a reținut argumentele acuzatorului de stat precum că inculpatul a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 145 alin. (2) lit. j) Cod penal, adică omorul unei persoane cu deosebită cruzime, dat fiind că la baza incriminării acesteia agravante procurorul a pus doar probele care rezultă din raportul de expertiză medico-legală. Însă, acestea nu sunt suficiente pentru a confirma prezența cruzimii deosebite în acțiunile lui Brînză N., mai fiind necesar de a se stabili că făptuitorul conștientiza și își dădea seama că săvârșește infracțiunea de omor cu deosebită cruzime, fapt ce nu este confirmat prin

declarațiile inculpatului și a martorilor Grudovoi A., Mihai V., Gurdovoi E. și Modîrca V., care au menționat că inculpatul nu și-a dorit survenirea decesului victimei.

Instanța de apel a mai specificat și despre faptul că victima a manifestat un comportament agresiv față de inculpat atât anterior cât și în timpul conflictului, precum și s-a ținut seama de caracterizarea negativă a victimei expusă de rudele acestuia.

În continuare, instanța a consemnat că, potrivit raportului de expertiză medico-legală nr. 126D/1596 din 20.10.2015, victimei i-au fost aplicate 6 plăgi despicate, penetrate pe partea piloasă a capului, iar moartea cet. Brînză Gh. a survenit în rezultatul traumelor cauzate. Adesea, cauzarea unor plăgi multiple poate fi explicată prin starea de agitație a făptuitorului, opunerea activă de rezistență de către victimă, starea de ebrietate a victimei sau alți factori asemănători. La fel, suferințele victimei nu vor fi deosebite atunci când cauzarea unor plăgi multiple se realizează în toiu altercației și într-un interval de timp relativ scurt. În instanța de apel inculpatul a declarat că în timpul conflictului nu i-a aplicat victimei numărul de lovituri indicate în raportul de expertiză, iar altercația a durat mai puțin de cinci minute, victima aplicîndu-și singură mai multe lovituri. De asemenea, după săvârșirea infracțiunii inculpatul a chemat serviciul de asistență medicală 903, care a sosit la fața locului peste o perioadă îndelungată de timp.

Prin urmare, instanța de apel nu a reținut argumentele invocate de către procuror precum că probele cercetate în instanța de judecată dovedesc faptul săvârșirii de către Brînză N. a infracțiunii prevăzute de art.145 alin.(2) lit. j) din Codul penal, iar prima instanță legal și întemeiat a recalificat acțiunile inculpatului în baza art. 145 alin.(1) Cod penal, în urma analizei minuțioase a tuturor probelor, nefiind constatată intenția făptuitorului de a-i cauza victimei suferințe de ordin fizic sau psihic care sunt *intense, inutile și prelungite în timp*.

Într-un alt aspect, instanța a menționat că poziția inculpatului precum că totul s-a întîmplat foarte repede și dînsul de frică l-a lovit pe Brînză Gh. fiind în stare de legitimă apărare, nu a fost dovedită prin careva probe pertinente și concludente, totodată instanța de apel a calificat cele expuse de către inculpat, ca o tentativă de eschivare de la răspunderea penală pentru fapta comisă.

În consecință, instanța a relevat că, avînd în vedere circumstanțele cauzei, inclusiv caracteristicile personale ale inculpatului, justificat instanța de fond i-a aplicat acestuia pedeapsa minimă prevăzută de sancțiunea normei penale incidente cauzei, care va asigura atingerea scopului pedepsei, ținînd cont de faptul că în conformitate cu prevederile art.76 Cod penal, inculpatul a recunoscut fapta comisă și a contribuit activ la descoperirea acesteia.

6. Nefiind de acord cu soluția pronunțată de instanța de apel procurorul a declarat recurs ordinar, prin care solicită casarea totală a deciziei instanței de apel, cu trimiterea cauzei la rejudecare.

Recurentul susține că, în cauza deferită judecării, instanța de apel a admis erorile de drept prevăzute de art. 427 alin.(1) pct. 6) și 12) Cod de procedură penală, dat fiind că nu s-a expus asupra fiecărei probe aduse în sprijinul învinuirii, concluzionînd eronat că sentința este legală și întemeiată.

De asemenea, instanța de apel nu a îndeplinit cu strictețe prevederile legii, precum și explicațiile Plenului Curții Supreme de Justiție date la pct. 14) al Hotărîrii nr.22 din 12 decembrie 2005 „Cu privire la practica judecării cauzelor penale în ordin de apel”, din sensul

căroră rezultă că nerespectarea acestor cerințe ale legii echivalează cu nerezolvarea fondului apelului, fapt ce atrage după sine casarea deciziei instanței de apel.

Procurorul susține că, inculpatul vina în comiterea infracțiunii incriminate, atât în cadrul urmăririi penale, cât și în instanțele de judecată nu și-a recunoscut-o, vinovăția acestuia în baza art. 145 alin.(2) lit. j) Cod penal a fost demonstrată pe deplin prin cumulul de probe administrate în cadrul urmăririi penale și cercetate de instanțe, care au fost considerate ca fiind admisibile, iar ulterior apreciate în mod general și vădit tendențios.

Recurentul susține că instanța de apel, la adoptarea soluției, s-a bazat doar pe declarațiile inculpatului, care a insistat că nu ar fi dorit provocarea morții fratelui său, însă a recunoscut omorul acestuia regretând cele întâmplate.

Atât instanța de apel, cât și instanța de fond, nu au luat în considerație la judecarea cauzei raportul de expertiză medico-legală nr.126D/1596 din 20.10.2015, prin care s-a constatat cu certitudine că lui Brînză Gh. i-au fost cauzate 6 plăgi despicate, penetrante pe partea piloasă a capului, care a fost proba decisivă a părții acuzării de a califica acțiunile inculpatului în baza art.145 alin.(2) lit. j) Cod penal.

Or, se consideră că instanțele de judecată au apreciat greșit faptul că 6 lovituri penetrante aplicate cu toporul în regiunea capului nu prezintă o cruzime deosebită. Mai mult, din materialele cauzei rezultă, că victima se afla și ea în stare de ebrietate produsă de consumul de alcool, deci nu-și putea realiza o apărare efectivă contra atacului din partea inculpatului, care a folosit un obiect apt de a provoca vătămarea gravă a sănătății și decesul persoanei. Din probele cercetate, rezultă că inculpatul i-a aplicat loviturile cu toporul victimei nu instantaneu, dar într-o perioadă prelungită, timp în care aceștia se certau.

Aplicarea loviturilor cu toporul în regiunea capului într-un răstimp relativ extins, în mod sigur i-au provocat victimei pe lângă suferințele fizice și suferințe psihice intense, legate nu în ultimul rând de sentimentul de vulnerabilitate și de conștientizarea că nu își poate realiza apărare în fața unei persoane care utilizează un obiect folosit în calitate de armă.

La caz, în opinia procurorului nu are importanță dacă deosebita cruzime a constituit singura cauză a decesului, este necesar ca deosebita cruzime să fi fost exercitată până la consumarea omorului, ca în prezentul caz, victima s-a chinuit o perioadă de timp pînă la deces, deoarece a decedat nu la fața locului în s. Ghidighici, mun. Chișinău, dar la Spitalul de Urgență din mun. Chișinău. Deci, instanța de apel a emis hotărîrea cu încălcarea prevederilor art. 394 alin. (1) pct.2) Cod de procedură penală, fără cercetarea întemeiată, obiectivă și multe-aspectuală a tuturor probelor și circumstanțelor comiterii infracțiunii.

7. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu actele cauzei, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestuia, reieșind din circumstanțele de fapt și de drept ce urmează.

În drept, soluția de inadmisibilitate a recursului declarat de partea acuzării își are sediul juridic în dispoziția art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, unde este stipulat că, instanța de recurs examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat împotriva hotărîrii instanței de apel, fără citarea părților, poate să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că argumentele invocate în recurs sunt vădit neîntemeiate.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute exhaustiv de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate și argumentate de recurent.

La caz, din conținutul recursului declarat de procuror se constată că acesta invocă temeiurile prevăzute de pct. 6) și 12) din alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală și pledează pentru casarea deciziei instanței de apel, cu remiterea cauzei la rejudecare, dat fiind că nu este de acord cu soluția de condamnare în baza art. 145 alin. (1) Cod penal pronunțată în privința lui Brînză N., considerînd că vinovăția acestuia în baza art. 145 alin. (2) lit. j) Cod penal, a fost dovedită indubitabil prin probatoriul administrat și cercetat de instanțe, însă care nu a fost apreciat corespunzător.

Verificînd materialele dosarului, în raport cu criticele punctate de recurent în cererea sa, Colegiul penal ajunge la concluzia că la judecarea apelului instanța a examinat cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv, adoptînd o soluție corectă în partea condamnării lui Brînză N. în baza art. 145 alin. (1) Cod penal, care este argumentată și corespunzătoare circumstanțelor de fapt și de drept stabilite în speța dată.

La fel, Colegiul penal menționează că, așa cum rezultă din textul deciziei atacate, instanța de apel și-a motivat decizia în conformitate cu prevederile art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, care cuprinde temeiurile ce au dus la adoptarea soluției expuse în pct. 4 din prezenta decizie.

Mai mult, din materialele dosarului rezultă, că instanța de apel, în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, a examinat obiectiv probele administrate la dosar, verificându-le sub aspectul pertinenței și concludenței, atît cele ale apărării, cît și cele ale acuzării, fapt ce face, ca concluzia despre vinovăția lui Brînză N. de săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art. 145 alin. (1) Cod penal să fie una legală și întemeiată, care se menține și de instanța de recurs.

Cît privește critica subsidiară invocată de recurent precum că instanța de apel la judecarea cauzei nu s-a pronunțat corespunzător asupra raportului de expertiză medico-legală nr. 126D/1596 din 20.10.2015, probă care a determinat procurorul să califice acțiunile inculpatului în baza art.145 alin.(2) lit. j) Cod penal, instanța de recurs o consideră vădit neîntemeiată, dat fiind că, potrivit părții descriptive a deciziei instanței de apel, aceasta a analizat minuțios conținutul raportului nominalizat și a consemnat că, deși victimei i-au fost aplicate 6 plăgi despicate penetrante pe partea pietoasă a capului și decesul lui Brînză Gh. a survenit anume în urma traumelor obținute, totuși cauzarea plăgilor multiple se explică prin starea de agitație a inculpatului, opunerea activă de rezistență și starea de ebrietate a victimei, iar suferințele ultimului nu pot fi considerate ca fiind deosebite, atunci când cauzarea acestor plăgi s-a realizat în timpul altercației și într-un interval de timp relativ scurt.

Colegiul penal se raliază statuărilor din decizia instanței de apel și susține că, reieșind din probele puse la baza învinuirii lui Brînză N. de săvîrșirea infracțiunii de omor a unei persoane cu o deosebită cruzime, se confirmă în afara oricărui dubiu rezonabil, că acesta se face vinovat de comiterea infracțiunii prescrise de art. 145 alin. (1) Cod penal, iar alegațiile recurentului într-u susținerea poziției precum că inculpatul urma să fie condamnat în temeiul art. 145 alin. (2) lit. j) Cod penal, sunt vădit nefondate și fără un suport probator.

Prin urmare, instanța de recurs apreciază că instanța de apel și-a motivat decizia în conformitate cu prevederile art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală și aceasta cuprinde temeiurile de fapt și de drept ce au dus, la caz, la respingerea apelului declarat de procuror, ca nefondat. Tot aici, Colegiul penal reține că, în conformitate cu prevederile art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelurile, a verificat legalitatea și

temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță și conform materialelor din dosar, ajungând la concluzia corectă că sentința de condamnare este întemeiată și legală, urmînd a fi menținută fără careva modificări.

Reieșind din cele expuse, instanța de recurs menționează că Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău a ajuns la concluzia corectă că probele cercetate, coroborînd între ele, formează un ansamblu probatoriu prin care cu certitudine se dovedește vinovăția inculpatului de săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art. 145 alin. (1) Cod penal și totalmente se combat argumentele aduse de către partea acuzării întru susținerea vinovăției lui Brînză N. de săvîrșirea infracțiunii nominalizate cu o deosebită cruzime, după cum se indică în rechizitoriu.

Totodată, urmează a fi respinse și argumentele titularului dreptului de recurs precum că la baza condamnării lui Brînză N. pe art. 145 alin. (1) Cod penal, au fost puse în exclusivitate declarațiile inculpatului, or afirmațiile date nu sunt veridice și contravin actelor cauzei, întrucît potrivit sentinței și deciziei instanței de apel se constată că la baza condamnării inculpatului au fost puse următoarele probe, verificate în cadrul ședințelor de judecată:

- *declarațiile inculpatului Brînză N. și a martorilor: Gurdovoi A., Mihai V., Gurdovoi E., Modîrca V.;*

- *înștiințare 902 din 24.07.2015*, conform căreia o persoană pe nume Ecaterina a solicitat intervenția colaboratorilor de poliție în legătură cu săvîrșirea unui omor (f.d. 6);

- *înștiințare 903 din 24.07.2015*, potrivit căreia în privința lui Brînză Gh. a fost stabilită diagnoza: fracturi a craniului (f.d. 7);

- *proces-verbal de cercetare la fața locului din 24.07.2015* (anexă: tabel fotografic), conform căruia de la fața locului au fost ridicate: topor cu coada din lemn împachetat și sigilat cu nr. 1, sânge de pe podea, 2 tampoane împachetate și sigilate în pachetul cu nr.2 (f.d.9-13);

- *proces-verbal de examinare a obiectului din 24.07.2015*, potrivit căruia a fost supus examinării un topor cu coada de lemn cu lungimea de aproximativ de 25-30 cm, metalul toporului este de aproximativ 8-10 cm (f.d. 14);

- *proces-verbal de ridicare din 05.08.2015*, potrivit căruia de la inculpatul Brînză N. au fost ridicate mostre de sânge (f.d. 88);

- *raport de expertiză medico-legală nr.607 din 31.07.2015* (f.d. 120-121);

- *raport de expertiză medico-legală nr.605 din 31.07.2015* (f.d. 122-123);

- *raport de expertiză medico-legală nr.606 din 31.07.2015* (f.d. 124-125);

- *raport de constatare medico-legală nr.1596 din 24.07.2015* (f.d. 126-129);

- *raport de expertiză medico-legală nr.126D/1596 din 29.07.2015* (f.d. 130-131).

Astfel, sintetizînd cele expuse, se conchide că, vinovăția lui Brînză N. de comiterea infracțiunii de omor a unei persoane a fost dovedită cu certitudine prin probatoriul administrat în cauză, care a fost just apreciat de instanțele de fond.

Subsidiar la cele consemnate, în partea ce ține de justa încadrare juridică a faptei reținute în sarcina inculpatului, Colegiul penal consideră relevant de a evidenția cîteva repere ce țin de tipologia omorului săvîrșit cu o deosebită cruzime, punctînd raționamentele care au stat la baza soluției de menținere a condamnării lui Brînză N. în baza art. 145 alin. (1) Cod penal.

În această ordine de idei, se enunță că semnul cruzimii deosebite există în cazurile în care înainte de lipsirea de viață sau în procesul săvârșirii omorului, victima este supusă torturilor/schingiurilor, sau omorul a fost comis prin metoda, care cu bună știință vinovatului îi este îmbinată cu cauzarea unor suferințe deosebite victimei (arderea de viu, înecarea, înăbușirea, lipsirea îndelungată de hrană/apă). Săvârșirea omorului cu o deosebită cruzime presupune în primul rând comiterea infracțiunii prin cauzarea unor suferințe fizice sau psihice intense, inutile, printr-o prelungire nejustificată a acestora în timp. De asemenea, la reținerea acestei circumstanțe agravante, urmează a se ține cont de faptul că persoana făptuitorului se evidențiază prin trăsături negative evidente, ferocitate, cruzime extremă, neîndurare, necruțare etc.

Pe de altă parte, trebuie de reținut că cruzimea este inerentă oricărui omor, deoarece în momentul comiterii acestuia, victima simte dureri fizice și morale, totuși, omorul săvârșit cu deosebită cruzime presupune o intensitate mult mai mare a acestor dureri, întrucât făptuitorul nu se mulțumește să-i ia viața victimei, dar îi prelungește durerea acesteia torturînd-o, maltratînd-o, molestînd-o. Totodată, aprecierea cruzimii deosebite la săvârșirea omorului se poate manifesta prin cauzarea unor plăgi multiple (cînd există probe suficiente care dovedesc intenția de a comite omorul cu deosebită cruzime), însă atestarea uneia din metodele prezentate mai sus nu întotdeauna poate fi considerată expresie a cruzimii deosebite.

Astfel, în dependență de circumstanțele comiterii infracțiunii de omor, cauzarea unor plăgi multiple poate fi explicată prin forța fizică slabă a făptuitorului ori prin calitățile vulnerante reduse ale mijlocului sau instrumentului de săvârșire a infracțiunii (care nu a fost ales special de către făptuitor). De asemenea, numărul mare al plăgilor cauzate își poate găsi explicația în starea de agitație a făptuitorului, în incapacitatea lui de a evalua adecvat situația, în năzuința lui de a săvârși mai repede infracțiunea începută, luînd în considerație eficacitatea scăzută a metodei de comitere a infracțiunii, opunerea activă de rezistență a victimei, sau alți factori asemănători. La fel, suferințele victimei nu vor fi deosebite, atunci cînd cauzarea unor plăgi multiple se realizează în timpul altercației și într-un interval de timp relativ scurt, cum a avut loc în cazul respectiv.

Or, potrivit bazei factologice din speța dată, infracțiunea de omor a fost comisă în urma conflictului apărut între inculpat și fratele său Brînză Gh., provocat de comportamentul ultimului, ambii consumând anterior băuturi alcoolice, după care s-au certat, s-au îmbrâncit și s-au numit cu cuvinte necenzurate. În timpul certei, victima avînd un topor în mîină a încercat să-l lovească pe inculpat, însă ultimul a reușit să-i opună rezistență și deposedându-l de topor i-a aplicat fratelui său lovituri cu toporul în regiunea capului, care în scurt timp după ce fusese transportat la Spitalului de Urgență din mun. Chișinău a decedat.

Deci, atît instanța de fond, cît și cea de apel, corect au statuat că circumstanțele în care a acționat inculpatul, aplicarea mai multor lovituri cu toporul în regiunea unui organ vital cu intensitate și putere, denotă faptul că acțiunile lui au fost cuprinse cu intenția de a cauza moartea victimei, de care fapt ulterior a regretat.

Așadar, instanța de recurs mai notează că, în speță, prezența plăgilor menționate nu pot fi temei de calificarea a *omorului săvârșit cu o deosebită cruzime*, întrucît din probatoriu administrat rezultă că victimei i-au fost cauzate 6 plăgi penetrante în regiunea piloasă a capului, iar localizarea acestor lovituri demonstrează faptul că inculpatul a dorit survenirea rapidă a morții victimei, acesta nu și-a dorit crearea unor suferințe inutile, intense și

prelungite în timp a fratelui său, or zona capului este o regiune vitală a corpului uman. Existența multiplelor plăgi este justificată de starea de agitație a făptuitorului, or din materialele cauzei se constată cu certitudine că înainte de săvârșirea infracțiunii între inculpatul și victimă au avut loc mai multe certuri în familie și ambii erau în stare de ebrietate alcoolică.

Pe cale de consecință, se reiterează că decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, ea fiind legală, argumentată și întemeiată.

Într-un alt aspect, Colegiul constată că recurentul critică soluția instanței de apel, de altfel și cea a primei instanțe, din considerentul că acestea au dat o apreciere eronată probatoriului administrat în cauză, în particular fiind specificat că instanțele nu au apreciat corect raportul de expertiză medico-legală nr. 126D-1596 din 29.07.2015. Însă, în ceea ce privește faptul dacă chestiunea de apreciere a probelor reprezintă o eroare de drept, Colegiul penal amintește că, la etapa judecării recursului nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanțele ierarhic inferioare, acestea fiind atributul exclusiv al instanțelor de fond.

În virtutea celor expuse și constatând că în cauză există o concordanță deplină între situația de fapt și de drept stabilită de instanța de apel, nefiind identificată de instanța de recurs prezența vreunei erori prevăzute de pct. 6) sau 12) din alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, invocate de recurent, Colegiul penal ajunge la concluzia că recursul declarat de procuror este inadmisibil, ca vădit neîntemeiat.

8. În temeiul art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de procurorul în procuratura de circumscripție Chișinău, Dorina Tăut, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 noiembrie 2016, în cauza penală privind-l pe Brînză Nicolai Ion, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 15 martie 2017.

Președinte

URSACHE Petru

Judecător

NICOLAEV Ghenadie

Judecător

MORARU Petru